

हिनः ॥ नान्तर्लोहितशल्याश्च तेषु सत्यग्विशोधनम् ॥
पांशुरोमनखादीनि चलमस्थि भवेच्च यत् । अहृतानि
यतोऽमूनि पाचयेयुर्भृशं व्रणम् । रुजश्च विविधाः कुक्षु-
स्तखादेतान्विशोधयेत् । ततोव्रणं ससृजस्य स्थापयित्वा य-
थास्थितम् ॥ सीव्येत् सूत्रमेण सूत्रेण वल्केनाग्रसन्तकस्य
वा । शणजलौमसूत्राभ्यां स्नाया बालेन वा पुनः । मू-
र्वागुडूचीतानैर्वा सीव्येद्वेक्षितकं शनैः ॥ सीव्येत्तोफणिकां
वापि सीव्येद्वा लघुसेवनीम् । ऋजुमन्विमघो वापि यथायो-
गमथापि वा ॥ देशेऽत्यमांसे सन्धौ च सूत्रेण वृत्ताङ्गुलद्वयम् ।
आयता त्र्यङ्गुला त्र्यङ्गुला मांसले वापि पूजिता ॥ धनु-
र्वक्रा हिता मर्मफलकोशोदरोपरि । इत्येतास्त्रिविधाः
सूत्रोत्तोष्णाग्नाः सुसमाहिताः । कारयेन्नालतीपुत्र-
ष्टन्तामपरिमण्डलाः । नातिदूरे निकटे वा सूत्रं
कर्माणि पातयेत् । दूराद्गुजो व्रणौष्ठस्य सन्निहतेऽव-
लङ्घनम् । अथ जौमपुत्रुच्छन्नं सुख्यं प्रतिसारयेत् ।
प्रियङ्गुज्वलनयश्चाह्वलोपचूर्णैः समन्ततः । शल्वकीफल-
चूर्णैर्वा जौमध्यामेन वा पुनः । ततो व्रणं यथायोगं
बद्धाचारिकमादिशेत् । एतदष्टविधं कर्म समासेन
प्रकीर्तितम् ॥

अष्टमश्रवणं पु० अष्टौ श्रवणान्यस्य । चतुर्मुखे व्रज्जणि
चतुर्मुखस्य प्रतिमुखं द्विकर्णत्वाच्च तथात्वम् अष्टश्रवणा-
दयोऽप्यत्र ।

अष्टाकपालं लि० अष्टासु कपालेषु संस्कृतः अणु तस्य लुक् ।
“अष्टनः कपाले हविषि” वार्त्ति० आत् । अष्टसु कपालेषु
संस्कृते पुराडाशादौ “आग्नेयोऽष्टाकपालः पुराडाशो
भवति” । “अष्टाकपालाः मध्ये पुरोडाशा भवन्ति”
इति च शत० ब्रा० ।

अष्टाक्षरं लि० अष्टाक्षराणि यत्र पादे । १ अष्टाक्षरयुक्तपादके
अनुष्टुजातिके वर्षष्टभेदे । “अष्टाक्षरा वै गायत्री” श्रुतिः
गायत्र्याः षडक्षरचतुष्पादत्वेऽपि अष्टाक्षरलिपादरूपत्वं
सर्वत्र प्रसिद्धम् । २ वृत्तानामके मात्वादत्तविशेषे विषम-
ष्टके । “पञ्चमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः ।
गुरु षष्ठञ्च पादानां शेषेष्वनियमोमतः । प्रयोगे प्रायिकं
प्राक्तः कोऽप्येतद्वृत्तलक्षणम् । लोकेऽनुष्टुबिति ख्यातम्
तस्याष्टाक्षरता कता” छन्दोम० ।

अष्टाङ्गं पु० अष्टावङ्गानि यस्य । यमनियमासनप्राणायामप्र-
त्याहारधारणाध्यानसमाधिरूपे योगशास्त्रोक्ते १ योग
विशेषे “यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यान-

समाधयोऽष्टावङ्गानीति पात० सू०” । यमोनियम-
आसनञ्च प्रजापत्यायामस्ततः परम् । प्रत्याहारोधारणा
च ध्यानं सार्द्धं समाधिना । अष्टाङ्गन्यासरेतानि
योगिनां योगसिद्धये इति” पुरा० । एतेषां लक्ष्यं
अष्टाङ्गयोगशब्दे वक्ष्यते । “जातुभ्याञ्च तथा पङ्गां
पाणिभ्यामृरसा धिया । शिरसा वचसा दृष्ट्या प्रणामो-
ऽष्टाङ्गैरित” इत्युक्तलक्षणे २ प्रणामे “आपः क्षीरं
कुशाग्रं च दधि सर्पिः सतण्डुलम् । यवः सिद्धा-
र्थकश्चैव अष्टाङ्गोऽर्घः प्रकीर्तितः” इत्यष्टद्वयवर्तिते ३ पूजोप-
करणेऽर्घे, “आपः क्षीरं कुशापाणि हतं मधु तथा दधि ।
रक्तानि करवीराणि तथा वै रक्तचन्दनम् अष्टाङ्ग
एव वा अर्घ्यं भानवे परिकीर्तितः” काशीख० उक्ते ४ अष्ट-
द्वयात्मके स्त्र्यार्घ्ये ५ शरीरफलके च तस्य प्रत्येकपङ्क्तौ
अष्टपदरूपाङ्गकत्वात्तथात्वम् । “ईशल्याद्यष्टाङ्गके आयु-
र्वेदे यथा “तद्यथा शल्यं शालाक्यं कायचिकित्सा
भूतविद्या कौमारभृत्यमगदतन्त्रं रसायनतन्त्रं वाजीकरण-
तन्त्रमिति । अथास्य प्रत्यङ्गलक्षणसमासः । तत्र १ शल्यं
नाम विविधव्रणकाष्ठपाषाणपांशुलोहलोटास्थिबालनख-
पूयास्त्रावान्तर्गर्भशल्योद्धरणार्थं यन्त्रशस्त्रक्षारान्निप्रणिधान
प्रेषणविनियोगार्थञ्च ॥ २ शालाक्यं नाम ऊर्ध्वं जलुगतानां
रोगाणां श्रवणनयनवदनप्राणादिसंश्रितानां व्याधीनामुप-
शमनार्थम् ॥ ३ कायचिकित्सा नाम सर्वाङ्गसंस्कृतानां
व्याधीनां ज्वरातीसाररक्तपित्तशोथोन्मादापक्कारुज्वमेहा-
दीनामुपशमनार्थम् ॥ ४ भूतविद्या नाम देवासुरगन्धर्व-
क्षरजःपितृपिशाचनागप्राज्ञाद्युपसृष्टचेतसां शान्तिकर्मव-
लिहरणादिप्रहोपशमनार्थम् ॥ ५ कौमारभृत्यं नाम
कुमारभरणधात्रीक्षीरदोषसंशोधनार्थं दुष्टस्तन्यपहसस्रत्या-
नाञ्च व्याधीनामुपशमनार्थम् ॥ ईशमदतन्त्रं नाम
सर्पकीटलूताष्टक्षिकमूषिकादिदष्टविषव्यङ्गनार्थं विविधविष
संयोगविषोपहतोपशमनार्थम् ॥ ७ रसायनतन्त्रं नाम
वयःस्थापनमायुर्मेधाबलकरं रोगप्रहरणसमर्थञ्च ॥ दवा-
जीकरणतन्त्रं नाम अल्पदुष्टविशुष्कक्षीणरेतसामाभ्यासनं
प्रसादोपचयजनननिमित्तं ग्रहर्षजननार्थञ्च ॥ एवमसावायु-
र्वेदोऽष्टाङ्ग उपदिश्यते” सुश्रुतः ॥ कर्म० संज्ञात्वाच्च
द्विगुः । अष्टसु तत्तदङ्गेषु न० व० व० ।

अष्टाङ्गधूपं पु० कर्म० “पलङ्कपा निम्बपत्रं वचा कुठं हरी-
तकी । सर्वपाः सयवाः सर्पिर्धूपनं ज्वरनाशनम्” इति
चक्रदत्तोक्ते ज्वरनाशने धूपभेदे ।